

ŠOLARČEK

Glasiło OŠ Voličina, ISSN C505-0820

Šolsko leto 2009/10

26. februar 2010, letnik XII

št. 113, naklada 400 izvodov

Nagrade najuspešnejšim študentom prejele tri bivše učenke OŠ Voličina

Foto: Foto Tone

Na sprejemu, ki ga je priredil župan Občine Lenart, mag. Janez Kramberger, v petek, 22. 1. 2010, so bile podeljene nagrade najuspešnejšim študentom, ki so v času študija dosegli povprečno oceno več kot 9,1. Med štirimi nagrajenkami so bile tudi tri bivše učenke OŠ Voličina in sicer: Janja Damiš iz Zg. Voličine, Klementina Kranvogel iz Selc in Natalija Rašl iz Rogoznice. Ponosni smo na vas in vam čestitamo.

Iz vsebine

3 Realizacija LDN v 1. ocenjevalnem obdobju
3, 4 Obisk v Franciji
5 Mati Terezija

6, 7 Stari dežnik, Pomagajmo si
9 Zimski večeri naših dedkov in babic
10 Križanka

 oš voličina

OŠ Voličina, Sp. Voličina 82, 2232 Voličina, tel.: (02) 729 57 50, fax: (02) 729 57 51,
e-pošta: os.volicina@guest.arnes.si, spletna stran: <http://www.os-volicina.si>

topdom
skupina

TRGOVINA HAUPTMAN

...da bo lažje graditi in kmetovati

Zdenka HAUPTMAN s.p.

Selce 74, 2232 Voličina
Tel.: 02/ 729 13 50, fax: 729 13 54

Trgovina z gradbenim in
s kmetijskim materialom
ter z montažo stavbnega pohištva

Žipo

Živinoreja, poljedelstvo
Lenart d.o.o.

2230 Lenart, Šetarova 21

Tel.: 02/ 720 07 80; fax: 02/ 720 07 86

E - pošta: zipo@amis.net

KLASMETAL d. o. o.

Proizvodno, trgovsko in storitveno podjetje
Spodnja Voličina 88 a, 2232 Voličina
SLOVENIJA

tel.: +386 (0)2 729 09 30

fax: +386 (0)2 729 09 31

GSM: 041 684 550

e-pošta: klasmetal.doo@volja.net

e-pošta: klasmetal@siol.net

splet: www.klasmetal.si

SI: 57087822

info@foto-tone.si

FotoTone
OKVIRJANJE PO
NAROČILU
500 Butik uokvirjanja
RAZLIČNIH LETVIC

FOTO TONE d.o.o.; Trg osvoboditve 1, 2230 Lenart; Tel.: 02/ 729 02 80

**Frizersko
Kozmetični
Studio**

Sijaj

Dušan Lorbek s.p.
Sp. Voličina 81, 2232 Voličina
Tel.: 041 533 400
Kozmetičarka: 030 372 029

OLJARSTVO FRAS

Fras Jožef s.p.
Sp. Voličina 119, 2232 Voličina
Tel.: 02/ 720 86 89, GSM: 041/ 538 178

SERVOSTAN d.o.o.
Trgovina FraMa
SPECIALIZIRANA TRGOVINA Z VIJAKI

Kraigherjeva 18, 2230 Lenart
tel.: 02 720 61 05, 02 720 04 75
GSM: 051 419 771, 051 419 772
e-mail: servostan.lenart@siol.net

vijaki, ležaji, tesnila, verige, jermeni, orodje
Iskra ERO, Makita, Bosch, Metabo ...

STORITVE Z LAHKO IN TEŽKO MEHANIZACIJO

JOŽE DRUZOVIČ s.p.
DOLGE NJIVE 6, 2232 VOLIČINA
GSM: 031/495-298
info@druzovic.com

STORITVE Z LAHKO IN TEŽKO MEHANIZACIJO

gostilna **Uinska trta** pizzerija

Boštjan Fekonja s.p.
Sp. Voličina 80a, 2232 Voličina, Tel.: 02/729-27-72

Akurnik
Sp. Voličina 49, 2232 Voličina
Tel.: 02/720-80-20, fax: 02/720-80-21, gsm: 041-630-428, 041-711-055
www.akurnik-sp.si

VODOVOD - OGREVANJE
INSTALACIJE ROJKO
ZGORNJA VOLIČINA 30, 2232 VOLIČINA
TEL.: 041 689 235
rojko rojko rojko rojko rojko

ALMAJA d.o.o.
Jurovska cesta 25
2230 Lenart

cvetličarna MAJ
02/729-0-350

TRGOVINA-GOSTINSTVO
Kmetič
Tel.: 02/ 729 27 10

Saubermacher
Za življenja vredno okolje!
Slovenija

**ŽAGARSTVO
VOGRIN**

IGOR VOGRIN s.p.
Dolge Njive 17, 2232 Voličina
Tel.: 02/ 720 83 55 GSM: 041/ 722 197

vodovod - centralna - plin - vodovod - centralna - plin - vodovod - centralna - plin - vodovod - centralna - plin

STROJNE INSTALACIJE
vodovod - centralna - plin

Milan Hauptman s.p.
Pot na Kamenšak 1a, LENART

www.instalacije-hauptman.si
Tel. 02 720 71 07, gsm. 041 651 244
e-mail: milan.hauptman@instalacije-hauptman.si

Letra
Transportis
Slovenija
letra@triera.net

KOVINOSTRUGARSTVO

Jožef Črnčec, s.p.
Zg. Voličina 115, 2232 VOLIČINA
Tel.: 02/ 720 86 12, fax: 02/ 720 86 12
GSM: 051/ 414 420

**LIPA
LENART**

Izvajanje gradbenih, inštalacijskih
in zaključnih del v gradbeništvu,
trgovina na debelo

tel.: 02 729 15 60
fax: 02 729 15 71
GSM: 041 722 024
www.lipa-lenart.si
ptz-lipa.lenart@siol.net

BAR ORNIK

Selce 72, 2232 Voličina
tel.: 02 720 81 61

interles
LENART
Slovenija

Interles d.o.o.
Kraigherjeva 19 a
SLO-2230 Lenart

tel.: +386 2 720 03 30
fax: +386 2 270 03 40
www.interles.si
e-mail: info@interles.si

OKNA, VRATA, SENČILA, ZIMSKI VRTOVI
PVC - LES - ALU
DANA BESEDA OBVEZUJE

Poročilo o realizaciji LDN v 1. ocenjevalnem obdobju šolskega leta 2009/10

Pouk se je začel v torek, 1. septembra 2009. Šolo je začelo obiskovati 236 učencev v 13 oddelkih. 1. razred je tega dne začelo obiskovati 29 učencev, to je meja, pri kateri smo lahko razred delili v a in b oddelek. Med I. ocenjevalnim obdobjem sta se 2 učenca prepisala na OŠ Duplek, in sicer učenec 3. razreda in učenka 7. b razreda. Prav tako pa se je v tem obdobju v 1. razred vpisala 1 učenka. Ob zaključku I. redovalnega obdobja, 29. 1. 2010, šolo obiskuje skupaj 235 učencev.

1. septembra smo prvič odprli vrata novozgrajenemu vrtcu in prvič sprejeli v vrtec pri OŠ Voličina oz. nasploh na področju KS Voličina otroke 1. starostnega obdobja. Skupno je vrtec začelo obiskovati 67 otrok, od tega 24 Vrabčkov, 10 Snežink, 12 Zvezdic in 21 Sončkov.

Delo v šoli in vrtcu je potekalo po pričakovanjih in v skladu z LDN.

Občina Lenart je skupaj s šolo oz. vrtcem v petek, 25. 9. 2009, organizirala prireditev in svečano odprtje novega vrtca.

Velik vpliv na delo v vrtcu in šoli je imela napovedana pandemna gripa, zaradi nje smo odpovedali več prireditev, ki smo jih načrtovali ob novem letu, med njimi tudi prireditev za starše in krajane z naslovom V pričakovanju.

V 1. redovalnem obdobju smo izvedli dve načrtovani šoli v naravi. Učenci in učitelji so ob prihodu domov poročali, da so se imeli lepo, da jim je bilo prijetno in da so se naučili tudi veliko novega. Učitelji spremljevalci so poročali, da so bili učenci v omenjenih šolah v naravi precejkrat pohvaljeni. To je zagotovo tudi posledica dobrega sodelovanja staršev s šolo, saj smo lahko le skupaj, z roko v roki, uspešni pri vzgoji vaših otrok oz. naših učencev.

Ves čas 1. ocenjevalnega obdobja poteka gradnja novega prizidka pri šoli. Gibanje otrok in tudi drugih obiskovalcev je zaradi gradnje moteno, ker imamo vsi skupaj le en vhod in izhod. Prepričan sem, da se vsi, ki ste kakorkoli povezani s šolo, veselite dokončanja gradnje, še bolj kot vi bomo pa zadovoljni in veseli mi – šolniki, saj bo šola lahko zadihala, ker bo imela veliko več prostora, prav tako pa bodo učenci ločeni po triadah.

Prvič v 10 letih se je zgodilo, da imamo vse učence pozitivne ob zaključku 1. ocenjevalnega obdobja. Da je temu tako, je zagotovo pripomoglo drugačno delo šole oz. učiteljev. Veliko pozornosti namenjamo učencem s posebnimi potrebami, prav tako pa tudi tistim, ki nimajo odločb, ker jim pomagamo s pomočjo individualne in skupinske pomoči, ki jo izvajajo posamezni učitelji. Veliko pozornosti namenjamo delu z nadarjenimi učenci. Šola je vključena in izvaja kar precej projektov, med njimi tudi Strategija za zmanj-

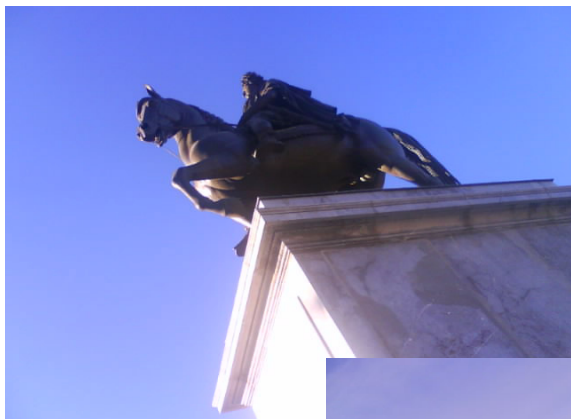
ševanje nasilja, Sodelovanje s starši in mnoge druge, ki so po moji oceni pripomogli k boljši informiranosti in posledično boljšim odnosom med šolo – učitelji in s starši.

Realizirali smo vse konference učiteljskega zbora, ki so bile predvidene po LDN. Prav tako so bile izvedene načrtovane govorilne ure in roditeljski sestanek v septembru.

Ravnatelj

Obisk v Franciji

Lani v decembru smo se v okviru projekta COMENIUS odpravili na potovanje v Francijo, kjer bi se sporazumevali v angleščini in s tem dopolnili znanje. Ampak Francozi so se naredili francoze. Tako sem vsaj jaz obupala nad angleščino in se raje poskušala naučiti čim več francoščine. Francosko znanje angleščine se je pokazalo že na letališču v Montpellieru. Enemu izmed uslužbencev sem zastavila vprašanje, ali ve, kje leži Slovenija. Njegov prvi odgovor je bil Sahara, ko pa sem mu omenila Hrvaško, se je zdelo, da mu postaje jasneje in da vendarle Slovenija ni na Marsu. Naših sosednjih držav pa še vedno ni znal naštetiti. Na tem letališču smo tako več kot 2 uri čakali na avtobus, ki naj bi prišel po nas. Na srečo nismo bili sami, saj so nam družbo delali ciprski udeleženci tega projekta. Ko je avtobus končno prispel, smo odšli še do železniške postaje, kjer smo pobrali preostale udeležence. Do njihove šole oz. do avtobusne postaje smo prišli, ko je bilo že temno, in sicer okrog 17. ure. Se mi je že mudilo, če sem hotela ujeti avtobus do doma mojega »varuha«. Na avtobusu sem se pogovarjala še z drugimi, ki so prav tako slabo govorili angleško. Moj »angel varuh« je bila Emily Sterenfeld, pri kateri sem preživela oz. bolje rečeno prespala ves čas v Franciji. Čeprav sva prišli pozno do njihovega doma, tam ni bilo žive duše, razen mlade mucke. Šele čez čas so se prikazali. Mama, Emilyin brat Nikola, star 12 let, in sestra Luci, stara šele 3 leta. Tik pred večerjo se je prikazal še oče, ki je od vseh znal največ angleščine. V torek zjutraj smo se odpravili – tako kot vsako jutro – z avtobusom v šolo. Pred šolo imajo ograjo, ki se odpre približno ob 8. uri in šele takrat lahko učenci vstopijo v šolske prostore. Vsak učenec ima kartico, ki jo ob vhodu v šolo potrdi. V torek smo delali slovar iz angleščine in jezikov COMENIUS držav. Po tem je sledil ogled posnetkov iz Adane, kjer so se sestali učitelji. Po šolskem kosilu smo se za avtobusom peljali do vinogradniške družine, kjer smo izvedeli zanimivosti njihove pridelave vina. Francija je namreč znana dežela vina, Pariz pa je že stoletja prestolnica mode. Pri tej vinogradniški družini smo, če smo hoteli, lahko poskusili vino. Kljub mamljivi ponudbi sem raje odklonila. Po degustaciji smo imeli veliko časa za pogovor, kar smo tudi izkoristili in na veliko klepetali. Ko smo se vrnili na avtobusno postajo, smo počakali svoje »varuhe« in odšli do njihovih domov. To ni bil ravno

Kip

Vodomet

Mesto Sete

srečen dan za Emily, kajti na poti domov je na avtobusu izgubila denarnico in vse dokumente, ki so bili v njej. Naslednji dan naj bi namreč odšla na operacijo zob, sedaj, brez dokumentov, pa to ni bilo mogoče. Zaradi tega smo odšli vsi spat slabe volje. V sredo smo se z avtobusom odpravili do obmorskega mesta Sete. Tam smo si ogledali zaprto tržnico in poskusili nekakšno pito s hobotnicami. Moram priznati, da ni bilo tako slabo. Celotna tržnica je bila zaprta in se je zato povsod vohal vonj številnih morskih sadežev, o katerih lahko v Sloveniji le sanjamo, da jih najdemo na enem mestu. Presenetljivo, tam je visela tudi slovenska zastava, ki jo je bilo prav lepo pogledati. Imeli smo veliko časa, da smo si tržnico v celoti ogledali. Po ogledu smo imeli veliko prostega časa, kjer je bilo veliko trgovin z oblačili, čevlji, spominki, nakitom in razno šaro. Na poti »domov« smo se ustavili ob peščenih obalah, ki je bila polna školjk. Vsi smo jih zavzeto zbirali in občudovali obalo. Ta dan smo prišli do avtobusne postaje nekoliko prej kot dni poprej ali pozneje. Ker smo imeli popoldan zato več časa, mi je tamkajšnja družina pokazala karate center, kjer trenirata moj »varuh« in njen brat. Kljub temu da je trening trajal dolgo, jih je bilo zanimivo gledati. Po ogledu karate centra smo se odpeljali do njihovega doma. Vsi smo bili boljše volje, saj je Emily našla denarnico, za katero je mislila, da jo je izgubila. Pred spanjem me je Emily poskusila naučiti nekaj enostavnih francoskih besed. Bolj kot z besedami sva se igrali z risanjem in se kot majhna otroka igrali križec-krožec. Emily je spala v sobi poleg njene, jaz pa kot zmeraj v njeni, ki sem jo imela ponoči le zase. V četrtek smo se v šoli razdelili v dve skupini. Prvi smo delali PowerPoint iz slik, ki smo jih prinesli s seboj. Druga skupina pa je izraze, ki smo jih napisali v torek, še posnela. Do kosila so si lahko še drugi ogledali naše delo, po kosilu pa smo si ogledali koncert, ki so nam ga pripravili tamkajšnji učen-

ci. Bil je pester in nadvse zanimiv, obarvan z veliko glasbe. Med koncertom se je počasi zmračilo in kmalu po koncu smo se morali odpraviti do avtobusne postaje, da smo sploh lahko prišli domov. Vendar nismo bili dolgo »doma«. Čez slabi dve uri smo se morali vr-

niti v cerkev ob šoli, kjer smo vsi sodelujoči v projektu večerjali skupaj z družinami naših »varuhov«. Veliko smo se smejali, klepetali pa tudi plesali. Temu je sledilo še zbiranje facebook naslovov, ki jih je imela velika večina. »Domov« sva z Emily prišli šele okrog 23. ure, zaspala pa sem šele čez kako uro. V petek smo se z avtobusom odpravili na pot do Montpelliera. Ogledali smo si mesto, park, cerkev, tamkajšnjo najstarejšo medicinsko fakulteto, ki obratuje še danes, in veliko drugih zanimivosti. Potem smo imeli več kot dve uri časa za nakupovanje. Veliko trgovin imajo istih kot mi pa tudi cene v teh trgovinah se ne razlikujejo preveč. Preden sva se z Emily odpravili domov, sva odšli do nakupovalnega središča, kjer je njena mama že pridno nakupovala. Vsem, tudi meni so kupili božično kapo, ki smo si jo pozneje nadeli. Ko je bilo nakupovanja konec, smo se odpravili domov, kjer me je čakalo darilo. Po večerji sem odšla hitro spat – naslednji dan sem se namreč morala zgodaj zbuditi, če sem hotela pravočasno priti do avtobusa, ki nas je odpeljal do letališča. Na letališču v Montpellieru smo spet čakali. Tokrat na naše letalo, ki nas je poneslo do Pariza, od tam pa naslednje letalo do Ljubljane. Ko smo pristali na domačih tleh, sem se počutila veliko bolj sproščeno, kljub polomljenemu kovčku. Lepo je bilo po skoraj tednu dni spet slišati ljudi, ki se pogovarjajo v slovenščini, lepo je bilo poslušati slovenski radio in slovensko glasbo. Še prej pa sem morala urediti obveznosti, zaradi kovčka, ki ni bil ravno v uporabnem stanju. Z nasmeškom na obrazu sem izstopila iz letališča. Končno v Sloveniji.

Špela Ekselenski, 9. b

Mati Terezija

Na srečanju mladih zgodovinarjev smo si Karin Petko, Rebeka Šnofl in Nataša Brunčič za znano osebnost 20. stoletja izbrale Mater Terezijo, saj je naredila veliko dobrega. Delo smo odlično opravile. Naši vtisi so bili dobri. Na kratko vam bomo predstavile njeno življenje.

http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/archive/8/8e/20090617183708:MotherTeresa_090.jpg

Mati Terezija z rojstnim imenom Agnes Gaxhe Bojaxhiu se je rodila 27. 8. 1910 v Skopju v Makedoniji. Bila je zelo priden otrok, vendar je bila zmeraj nekoliko slabega zdravja. Rada je brala, prav pogosto pa je pomagala tudi pri poučevanju verouka. V njenem življenju so imeli veliko vlogo duhovniki, tudi Slovenec Anton Bukovič. Lahko bi rekli, da je odra-

ščala na cerkvenem dvorišču.

Zaželela si je, da bi popolnoma pripadala Bogu. Družina jo je pri želji, da bi odšla v samostan, podpirala. Trinajstega oktobra leta 1928 je sledilo slovo od Skopja. Odločila se je, da pojde v Dublin, k sestram loretkam. Spremenili so ji ime in postala je Sestra Terezija. Prvega decembra 1928 je odpotovala v Kalkuto, sanje njenega življenja. Tukaj se začne njena pustolovščina. Začela se je pripravljati na redovniško življenje in delati v bolnišnici. Čez čas so jo premestili v drug samostan. Poučevala je na šoli St. Mary, kjer je študirala in bila učiteljica. Učila je dekleta iz premožnejših družin. Kljub vsem opravkom je dokončala fakulteto in diplomirala. Vrnila se je na šolo St. Mary, kjer je postala ravnateljica.

Po osvoboditvi Indije so v Kalkuto pribežali begunci. Zasmili so se ji in zanje je hotela narediti nekaj dobrega. Poučevanje in delo z njimi sta se ji je zdela premalo, zato je znova obiskala duhovne vaje v Darjelingu, ob koncu vaj pa se je odločila zapustiti samostan in delati sama. Obiskovala je ljudi, jim delila nasmehe, svetovala, prinašala zdravila ... Dekleta iz šole St. Mary so jo opazovala in nekatera so se ji hotela pridružiti. Sestra Terezija je že začela oblikovati pravila za novo redovno skupnost. Nova redovna skupnost se je imenovala Misijonarke ljubezni, leta 1950 pa so jo začeli imenovati Mati Terezija. Misijonarke ljubezni so svoje življenje posvetile revnim. Leta 1955 so odprle prvo hišo, imenovano Hiša zapuščenih otrok. Danes je po svetu več kot 30.000 zapuščenih otrok in

sirot.

Mati Terezija je našla umirajočega v zadnjih indihljajih in prosila kalkutsko oblast, naj ji dodeli prostor za takšne ljudi. V kaligatski četrti je odprla Hišo čistega srca. Vsako jutro so šle sestre na ulice iskat umirajoče. Mati Terezija je ustanovila tudi moško vejo misijonarjev ljubezni, s svojimi sestrami pa se je odločila ustanoviti tudi mesto za gobavce, kjer bi lahko v miru živeli. Tako imenovano Mesto miru je bilo odprto marca leta 1974. Misijonarke ljubezni in njihovo velikodušno delo so zasloveli po svetu in sestre so se odločile, da svoje delovanje razširijo tudi drugod. Danes so njihove hiše po številnih afriških, azijskih, ameriških in evropskih državah.

Srce Mati Terezije je prenehalo biti 5. septembra leta 1997 v Kalkuti. Njeno delo ni moglo ostati brez odmeva. Prejela je številne nagrade. Prvo večjo leta 1962. Prejela je še več kot sedemindvajset nagrad, med njimi je najpomembnejša Nobelova nagrada, ki jo je prejela leta 1979 v Oslu na Norveškem. Zaradi njene nesebične ljubezni jo je papež Janez Pavel II. leta 2003 razglasil za blaženo.

Resnično je bila oseba, ki je svoje življenje posvetila ubogim. Delala je z neizmerno ljubeznijo. Imejmo jo za zgled in se jo spominjajmo z veseljem in spoštovanjem.

Karin, Rebeka in Nataša, 7. a

Rjavi medved

V Sloveniji je medved večinoma poseljen v zahodnem visokem Krasu, na Hrušici, Nanosu, Notranjskem in v Kočevsko-belokranjski regiji. V Sloveniji

medved ni bil nikoli povsem iztrebljen. Konec 19. in v začetku 20. stoletja je bila velikost populacije ocenjena na 30 do 40 osebkov. Leta 1931 so ga zaščitili v centralnem območju, izven centralnega območja so jih zaščitili leta 1991. V Sloveniji živi od 400 do 500 medvedov. Medved zimo predremlje, medtem se mu srčni utrip zniža, dremlje najmanj 3 mesece, v tem času tudi samica kot mladiče, in sicer 2 ali 3, ki so slepi in gluhi. Mladiči 4 mesece sesajo medvedkino mleko, vidijo po 4., 5. tednu, slišijo pa po 2. Medvedka ima svoje mladiče približno 2 leti pod svojim kritjem. Medvedi so vsejedi, v poletnem času so bolj rastlinojedi, v zimskem pa bolj mesojedi. Zrastejo okrog 2 metra, tehtajo pa približno 500 kilogramov. Živijo od 20 do 40 let.

Katja Rašl, 8. r.

<http://www.wildnatureimages.com/S%20no%20Z/SOW-SPRING-CUB-.jpg>

Natalija Brunčič, 7. a

Tadej Kurnik, 7. a

BARBARA BI RADA POSTALA VILA

BARBARA JE ŠLA NA TRAVNIK. POGLEDALA JE V NEBO IN REKLA: »JAZ BI POSTALA VILA.« KO JE TO POVEDALA, SE JI JE ŽELJA ŽE URESNIČILA. POSTALA JE VILA. MIMO JE PRIŠLA PUNČKA LIZA. REKLA JE VILI: »KAKO SI LEPA.« POSTALI STA PRIJATELJICI. PRIŠLA JE NOČ. PUNČKA LIZA IN VILA BARBARA STA ŠLI SPAT. ZJUTRAJ STA SE IGRALI. PRI IGRANJU JE VILA BARBARA PODARILA ČAROBNI PRAH. IN TAKO JE NJENA PRIJATELJICA LIZA POSTALA TUDI DOBRA VILA.

TAMARA KURNIK, 2. B

ČAROVNICA IN ZAJČKI

NEKOČ JE ŽIVELA ČAROVNICA, KI JE ULOVILA VSE ZAJČKE IN JIH ZAČARALA. NEKEGA DNE PA NI ULOVILA NOBENEGA ZAJČKA IN JE RAZMIŠLJALA, KAKO BI ULOVILA VSAJ ENEGA ZAJČKA. SPOMNILA SE JE, DA IMA V SVOJI HIŠICI NAJBOLJŠO ČAROBNO PALICO, S KATERO BO ULOVILA VSE ZAJČKE PO SVETU. ZAČELA JIH JE LOVITI. KO JE UJELA VSE ZAJČKE, JIH JE HOTELA ZAČARATI, PA NJENA PALICA NI DELOVALA, ZATO SO JI ZAJČKI UŠLI S ČAROBNO PALICO. ČAROVNICA PA JE IZGUBILA SVOJO MOČ.

NEJC SEKOL, 2. B

Barve dreves

Oranžna drevesa so za pomaranče in mandarine, v njihove krošnje vsako jutro posije sonce.

Prozorna drevesa so za nevidno sadje, v drevesih duhovi živijo in ljudi strašijo.

Pisana drevesa so za vse ljudi, jeseni so vidna, dokler zime ni.

Tina Goznik, 5. a

Rdeča kapica

Babica, ki je v gozdu živila, je svojo vnukinjo zelo rada imela. Zato ji je oblačilo rdečo podarila, ki jo je deklica rada nosila. Nekoč je volk babico in kapico pojedel in se od sitosti v babičino posteljo ulegel. Na srečo je prišel lovec, in volku naredil konec. Ker so se vsi srečno rešili, smo konec zgodbe naredili.

Tinkara Sternad, 5. a

Stari dežnik

Nekoč je živel ubogi deček z imenom Jaka. Ni imel prijateljev ali sorodnikov, bil je čisto sam. Živel je na ulici, kjer so bili revni. Spal je na klopcah. Imel je le stari preluknjan dežnik. Uporabil ga je, ko je deževalo, čeprav ni veliko pomagalo, ker je bil preluknjan. Ko je živel deček, je živel tudi pohlepen kralj. Ta je vladal mestu. Vsak dan je grozil meščanom, da jih bo ubil, če mu ne prinesejo denarja. Preden je kralj vladal, je bila v mestu pravica. Vsi prebivalci so imeli dovolj. In ko je prišel kralj, so izgubili premoženje. Postali so revni meščani, bili so odvisni od njega. Nihče ni mogel iz mesta in vanj. Nekega večera, ko se je deček ulegel na klopcu, je začutil, da njegov dežnik žari. Seveda se je prestrašil, potem pa ugotovil, da je na dežniku listič, na katerem je pisalo:

Dragi Jaka!

To je dežnik, ki ti bo polepšal življenje!

Ni bilo podpisa, zato ni vedel, od koga je. Naenkrat se je pred njim znašla knjiga z naslovom Uroki za dežnik. V tistem trenutku se je stari dežnik spremenil v novega in lepega. Jaka ni mogel verjeti svojim očem. Nato je slišal glas. Vpil je stari Tona in klical Jaka. Ko je prišel do njega, je rekel: »Ti si edini, ki lahko reši

Jasmina Krajnc, 6. a

Žan Mesarec, 6. a

mesto, ker si najmlajši.« Deček je privolil in se odločil, da bo mesto rešil pred pogubo. Seveda s pomočjo dežnika. Pogledal je v knjigo z uroki in našel pravega. Izgovoril ga je in postal vladar, ošaben kralj pa se je spremenil v reveža, ki živi na ulici. Vsak od meščanov razen kralja oziroma ubogega kralja je dobil svoj denar. Jaka je bil prijazen vladar in našel je svoje starše, brate, sestre, babico in dedka. Bil je srečen do konca svojih dni.

Ines Korošec, 6. a

Pomagajmo si

Lepo je, če si pomagamo. Toda v zameno ne smemo ničesar pričakovati, saj to vodi v sebičnost.

Ta konec tedna sem namesto mame oprala posodo in obesila perilo. Pomagala sem tudi pri pospravljanju stanovanja. V zameno sem dobila zahvalo in poljubček, kar mi povsem zadostuje. Naslednji dan sem pazila malo sestrično in se igrala z njo. S tem sem naredila veselje tako njej kot sebi.

Če nekomu pomagaš, se dobro počutiš, saj veš, da si naredil nekaj dobrega. Ni nujno, da premikaš gore in se žrtvuješ, da bi nekomu pomagal. Ampak že majhna stvar lahko človeku veliko pomeni. Če bomo vedno v zameno kaj pričakovali in to tudi dobili, bomo morda res bolj zavzeti za delo, toda občutek vsekakor ne bo tako dober, saj smo postavili pogoj. S takšnim vedenjem nas ne bo nihče več prosil za pomoč ali nam pomagal, ko bomo v stiski.

Saška Kurnik, 7. a

Butalec Trap in nova obleka

Bolj na ono stran leži vas, ki se ji pravi Butale. Butalci so ljudje, ki niso nič kaj pametni. V Butalah so imeli hlapca, ki je ob delavnikih pasel lenobo in govedo, ob nedeljah in praznikih pa se je do onemoglosti postavljal na glavo. Bil je dobro rejen. Jedel je konjske klobase, sirove štruce in podobno. Ker je bil bolj

okrogel kot velik, so mu oblačila postala premajhna. Tako se je odpravil k šivilji Micki, da mu je sešila novo obleko. Izbral si je rdečo barvo, ki jo je imel zelo rad. Obleka je bila sešita.

Šivilja ga je poklicala, naj si jo pomeri. Suknjič mu je visel kot veje z dreves in hlače so mu bile prekratke, kot bi stal v vodi. Hlapec kot hlapec, ne vedoč, kako mu mora obleka pristajati, je bil z njo zadovoljen. Šivilji Micki ni pustil, da bi jo popravila, tako kot mora biti. Kar tako oblečen je šel domov. Po poti so ga srečali otroci. Ko so ga zagledali, so se ga zelo

prestrašili in zbežali vsak na svojo stran. Poimeovali so ga hlapec Trapec. To pa zato, ker je bil videti zelo trapasto in so se mu vsi smejali.

Tako ga kličejo še danes, hlapec pa je kljub temu ponosen na svojo novo obleko in lepo skrbi zanjo.

Goran Levanič, 7. a

Njegov dom mi je povedal

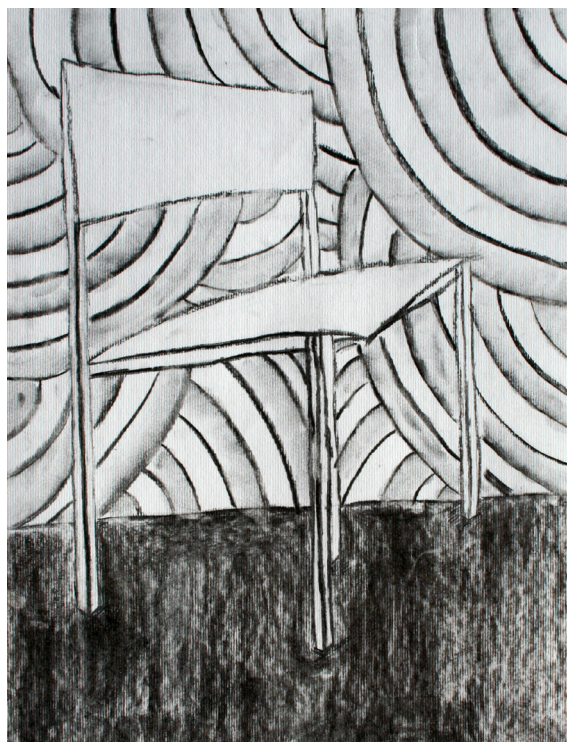
Na okenski polici sedi Pepi in s tačko udarja po šipi. Odprem mu balkonska vrata. Leno skoči s police na tla, stopi v dnevno sobo in se mi pocrklja po nogah. Napoti se v kuhinjo proti svoji skodelici in mijavka. Dobi hrano. Po končanem obroku se napoti proti sedežni, kjer se umije in zlekne. Mine pol dneva in spet je lačen, ponovi se isto, le da gre proti spalnici, kjer se spet udobno namesti na sredini postelje. Lepo mu je. Ima svoj prostor, kamor se lahko zateče, da ima mir.

Pepi pa ni nikoli sam. Privošči si kratke izlete do sosedov, vendar se ti hitro končajo, saj se rad vrne domov. V naši hiši doživi marsikaj. Ko smo dobre volje, ga razvajamo, božamo, ko pa smo slabe, ga velikokrat sploh ne opazimo. On pozna naša čustva, in kakor se mi njemu prilagajamo, tako se on tudi nam. V našem domu je srečen, ker ima svoj prostor, hrano in ker nas dobro pozna, bolj kot mi njega. Zelo radi ga imamo.

Katja Pavlas, 6. a

Uroš Zupančič, 8. a

Katja Horvat, 8. a

Pust

Pust je stari običaj,
ki pomlad pripelje spet nazaj.
Klovn, čarovnica in muca Maca,
glej, Vesna pa je raca!

V kuhinji krofi že dišijo,
vsi otroci se jih veselijo.
Na mizi sveža tudi je potica,
skozi okno gleda jo marsikatera ptica.

Pust je res zabaven običaj,
lahko se zamaskiraš; samo v kaj?
Klovn, čarovnica in muca Maca,
glej, Vesna pa je raca!

Špela Peserl, 7. a

Pust

Pust je stari običaj,
ko zavlada direndaj.
V junake se spremenimo
in že po vasi z veseljem drvimo.
Ta običaj sega daleč v zgodovino,
ko so ljudje še raziskovali domovino.
Verjeli so, da pust odganja mrzel zimski čas,
saj so želeli, da pomlad znova obiše vso vas.
V tople kožuhe so se odeli,
prav veselo so si peli.

Danes se vsi krofov veselimo,
da se z njimi prav pošteno pogostimo.
Najbolj znano je ptujsko kurentovanje,
to živahno štajersko praznovanje.
Na koncu kurentovanja pa maske zažgejo
in se v oči pomladi zazrejo.

Nataša Brunčič, 7. a

Že čakam te, pomlad!

Zima je še tu,
o tebi, pomlad, pa niti sledu.
Komaj čakam, da skopni sneg
in ob peči ne bo se nam treba več gret'.

Ko topli žarki pokukajo na plan,
dan je spet vesel in razigran.
Ptički spet vrnilo so se k nam
in drevesa v sadovnjakih napolnili vsem vam.

Zvonček bo kmalu pokukal spet na dan,
za njim pa takoj prihitel bo žafran.
Trobentica svojo rumeno barvo bo zvončku pokazala
in s seboj svoje prijateljice pripeljala.

Takrat, ko vse cveti in je lepo,
otroci s šopki rož po tratah tekajo.
Pri srcu nam je vsem toplo,
saj tebe, pomlad, imamo radi zelo.

Rebeka Šnofl, 7. a

Zimski večeri naših dedkov in babic

Pa ga imamo – sneg namreč. Prav veselo je čez dan, ko se po njem kotalimo, kepamo in še marsikaj. Kaj pa zvečer, ko tako hitro postane tema? Seveda pred računalnik ali pa televizijo. Ampak včasih ni bilo tako, to so nam povedali naši dedki in babice. Povabili smo jih v vrtec in skupaj smo se igrali ter ustvarjali vse to, kar so delali nekoč ob zimskih večerih. Pa si oglejte fotografije.

Luščenje koruze je bil res pravi užitek.

Kašen zanimiv fižol! Vsak je drugačen, z njim smo se potem še igrali igro »Psi in lisica.« Če je ne poznate, pridite k nam pa vas naučimo.

»Cajzanje perja« – tega pa še nikoli nismo videli. Kako mehke so bile blazine iz perja.

Klarin očka zna plesti košare. Medtem ko je bil z nami v vrtcu, je eno celo spletel. No ja, malo smo mu tudi mi pomagali.

Kako zanimiv nam je bil šele kolovrat. Z njim so včasih predli.

Peli in naučili pa smo se tudi ljudske pesmi. Gospod Jože Golob je za vsakega prinesel pesmarico z ljudskimi pesmicami.

Spoznali smo, da so lahko zimski večeri brez računalnika in televizorja veliko bolj zanimivi. Zdaj se mnogokrat tudi doma igramo igrice: »Rihtara stavit«, »Lisica in psi«, pa tudi zapojemo si kakšno ljudsko. Poskusite še vi, spoznali boste, kako je zabavno.

Pa lep pozdrav in veliko igre brez računalnika in televizorja.

Vaši Vrabčki

Moje pesmi, moje sanje

Pred kratkim smo se z družino odpravili v Mengeš. V Špas teatru smo si ogledali predstavo Moje pesmi, moje sanje, angleško The sound of music. To je družinski muzikal.

Zgodba se začne, ko družina Trapp potrebuje novo varuško. Poslali so Marijo. To je dekle iz samostana, ki

se pripravlja na redovniški poklic. Z otroki ni imela težav, imela pa jih je s stotnikom, njihovim očetom. Bilo jih je 7. Kot vsaka zgodba ima tudi ta srečen konec. Marija in stotnik se poročita, otroci pa so srečni.

Muzikal nama je bil zelo všeč, saj vse pojejo v živo, celo glasbeniki so igrali v živo. Priporočava, da si ga ogledate. Res boste uživali.

Karin Petko in Rebeka Šnofl, 7. a

Križanka

10

8

13

1

4

3

5

11

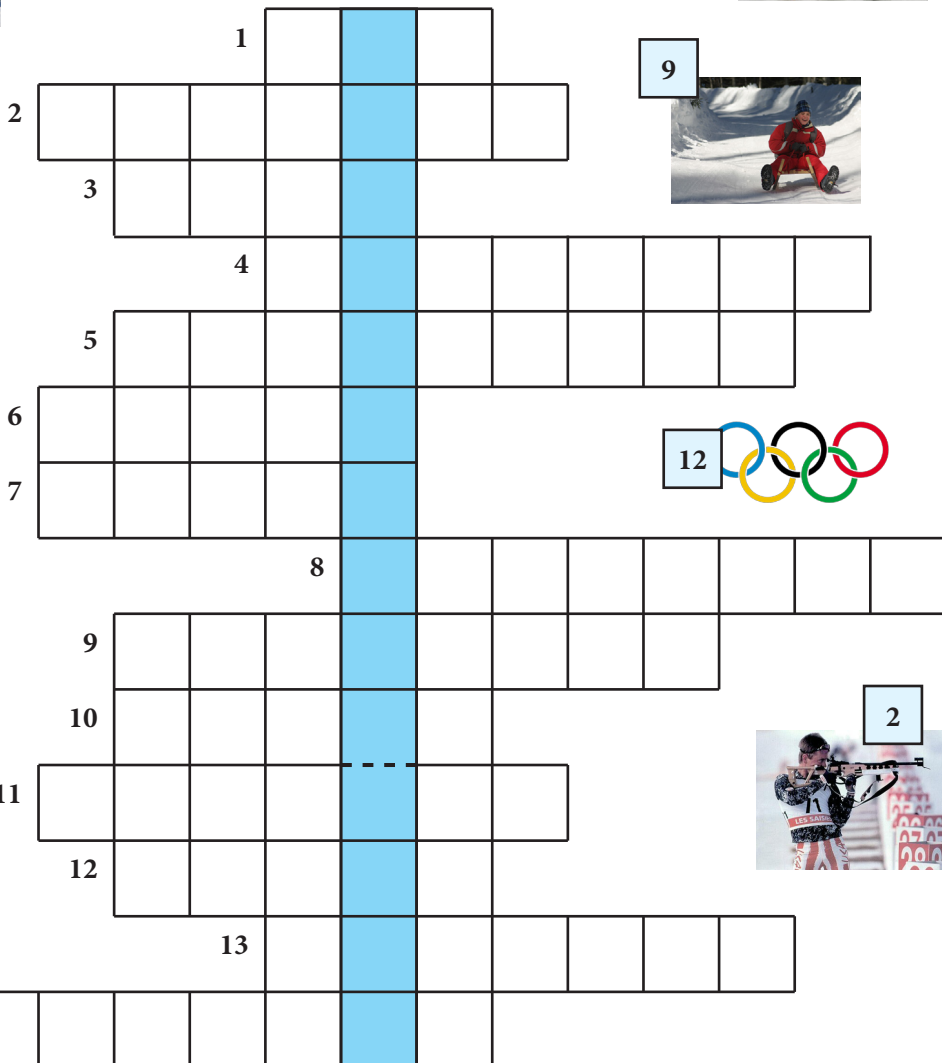
14

6

7

9

12

2

Šolarček

KS Voličina

Uradne ure: torek, 8.00 – 13.00
Referent: Mirko Kojc, tel. št.: 729 26 23
V ostalem delovnem času smo dosegljivi:
GSM: 041 496 994, tel. št.: 729 13 32

LEŠNIK & ZEMLJIČ

Kraigherjeva ul. 4, LENART
tel.: 030 300 138
www.leze.si

LEN THERMINVEST

VARČUJE Z ENERGIJO - OHRANJA OKOLJE
BOJLERJI ZA SOLARNO OGREVANJE
BOJLERJI ZA CENTRALNO OGREVANJE
SOLARNI KOLEKTORJI
TOPLLOTNE ČRPALKE
ZALOGOVNIKI
HIDROFORJI

LEN THERM-INVEST d.o.o., Industrijska ul. 1, 2230 Lenart,
Telefon 02/720 70 41, E-mail: info@lenththerminvest.si
Spletna stran: www.lenththerm.com

OBČINA LENART

Občina Lenart, Trg osvoboditve 7, 2230 Lenart v Slovenskih goricah
Tel.: 02/729-13-48, faks: 02/720-73-52, <http://www.lenart.si>

Kam na av, av?
Ja, k Noni!

tel.: 02/ 729 22 22
www.nona.si
e-mail: nona@siol.net

Kidričeva 14, 2230 Lenart - SLOVENIJA

FEKONJA SIMON s.p.
Trg osvoboditve 16, LENART
Tel.: 02/72-06-281, GSM: 041/643-144

KLJUČAVNIČARSTVO

Janko LORBER s.p.
Sp. Voličina 80
tel : 02/ 729 26 20

lesnina MG oprema

PODJETJE ZA INŽENIRING d.d., 1000 Ljubljana, Parmova 53
Tel. n. c.: 01/ 436 31 54, fax: 01/ 436 34 41
E-mail: info@lesnina-mg.si
Predstavništvo Maribor
Partizanska 13A, 2000 Maribor
tel.: 02/ 252 48 78, fax: 02/ 252 67 11

BAUMAN meso - izdelki LENART

Tel.: 02 72 07 353, 02 72 08 152
GSM: 041 755-925

2230 Lenart, Industrijska ul. 20
Tel.: + 386 (0) 72 00 370
Fax: + 386 (0) 72 00 371
E-mail: paf.lenart@siol.net

CELOVITE LOGISTIČNE STORITVE

► TRANSPORT
► CARINSKE STORITVE
► SKLADIŠČENJE

... ker znamo, hočemo in zmoremo.

F.A. MAIK, transport, špedicija, skladiščenje, d.o.o.
Perhavčeva ulica 10 2000 Maribor www.fa-maik.com tel.: (02) 460 00 80 fax: (02) 460 00 81

SLIKOPLESKARSTVO

Dejan PUHNER s.p.

Radehova 42, 2230 LENART
Tel.: 02 720 70 24, GSM: 031 365 560

PREVOZI

VINKO RIBIČ s.p.

Močna 37
2231 Pernica
GSM: 041/ 215-409

PREVAJANJE, POUČEVANJE IN INŠTRUIRANJE NEMŠČINE

Manuela SEVER, s.p.
Spodnja Voličina 162
2232 Voličina
GSM: 040 857 066
E-mail: info@manuelasever.eu
Spletna stran: www.manuelasever.eu

NADA

TRGOVINA S ČEVLJI

Jurovska c. 6, 2230 LENART
Tel.: 02/729 20 20, fax: 02/729 20 22

Industrijska ul. 28 2230 LENART
Tel.: 02 / 720 04 00 Fax: 02 / 720 04 01
e-mail: stanislav.bernjak@siol.net
www.gradbenik-sb.si

GOVEDOREJSKA KMETIJA KOCBEK ALBERTO

Zg. Voličina 28

BODITE BREZ SKRBI,
ZA ŠOLSKE POTREBŠČINE
POSKRIBIMO MI!

www.kopilja-nova.si

skul paket

**šola se ful
splaca!**

Več na
<http://paketi.nkbm.si/>

**NATIONAL
GEOGRAPHIC
Junior**

Z vami vsakega
1. v mesecu!

**GOSTIŠČE
Pri Sivi Čaplji**

Trnovska vas 44
2254 Trnovska vas
☎ Restavracija: 02/75 75 400
☎ Bar: 02/75 75 401

TRGOVINA IN SERVIS Z RAČUNALNIŠKO IN BIROOPREMO

MakroTeam d.o.o.
www.makroteam.si

ILAUNIGOVA ULICA 5, 2230 LENART V SLOV.GORICAH
Tel.: 02/729-25-40, 040-410-451

BIROCENTER

- papirnica
- prodaja birotehnik
- servis fotokopirnih strojev
- prodaja novih in rabljenih strojev
- dajanje strojev v najem
- digitalni tisk
- dotisk na razne materiale
- lasersko graviranje

**POOBlašČENI SERVIS
Canon**

M. Potočnik s.p., Kraigherjeva ul. 4a, Lenart, ☎ 72 90 202

PREVOZNIŠTVO BENKO

BENKO IZTOK s.p.
Selce 11a, 2232 Voličina
tel.: 02/7208 177
fax: 02/7208 176
GSM: 041/698 760

**BENCINSKI
SERVIS SELCE**

PLATRON
Milan Fras s.p.

Dragi starši in sokrajani, res je,
KZ Center je novost v Lenartu...
a pomembno je, da nismo pozabili na domačnost.

Pričakujemo vas v obrtni coni Lenart.

kzcenter

☎ 02 720 63 33

pizzerija

Belvi biteb

PIZZERIJA
MLINSKA C. 7
2250 PTUJ
TEL.: 02/ 782 12 21

KAVARNA - PUB
DOLGE NJIVE 14
2232 VOLIČINA

POMURSKI SEJEM

ufi
Approved
Event

ZAKLJUČNA DELA V GRADBENIŠTVU
PROIZVODNJA, MONTAŽA, SERVIS

LEVRO d.o.o., Zg. Žerjavci 71, 2230 Lenart
tel./fax: 02 729 20 17, GSM: 040 466 006

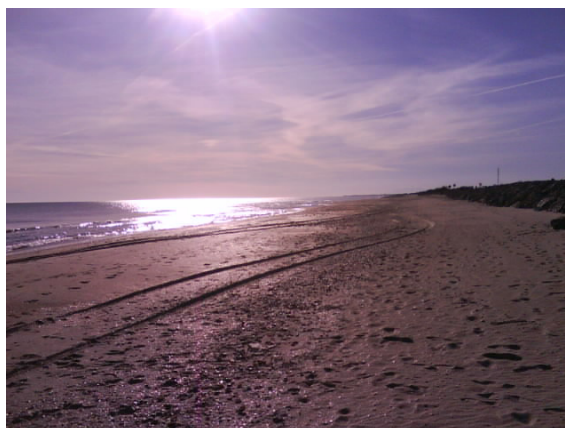
ROLETARSTVO SENČILA VSEH VRST KOMARNIKI

Spoštovani prijatelji OŠ Voličina. Menim,
da sem izbral pravo besedo, ko Vas poime-
nujem prijatelji, ker vaša sredstva, tako spon-
zorjev kot staršev donatorjev, pripomorejo,
da lahko dejavnosti in pouk na OŠ Voličina
potekajo na pestrejši in zanimivejši način.
Hvala vam. **Ravnatelj Anton Goznik**

Utrinki iz Francije

Šolsko dvorišče

Peščena obala polna školjk

CMEPIUS

GD Izobraževanje in kultura

Izvedba tega projekta je fi-
nancirana s strani Evropske
komisije. Vsebina publikacije
(komunikacije) je izključno
odgovornost avtorja in v no-
benem primeru ne predsta-
vlja stališč Evropske komisije.

Pri ustvarjanju glasila sodelujemo: Domen Horvat, Nejc Krajnc, Blaž Mesarec, Klemen Ahmetovič, Špela Ekselenski, Ina Pivljakovič, Katja Pulko, Klavdija Vogrnj, Barbara Bašl, Marilena E. Agapito, Timotej Kurnik, Matija Damiš, Aljaž Benko, Karin Petko, Rebeka Šnofl, Saška Kurnik, Nataša Brunčič, Špela Peserl, **odgovorna urednica:** Karin Petko, **mentorica in lektorica:** Žaneta Jagerič, **prepisovanje literarnih strani:** Silva Dokl, **računalniška postavitev:** Dani Sajtl. Šolarček izhaja zadnji šolski dan v mesecu. Brezplačno ga prejmejo vse družine, katerih otroci obiskujejo vrtec oziroma šolo, sodelavci in upokojeni delavci šole, vsi sponzorji, Občina Lenart in Zavod Republike Slovenije za šolstvo OE Maribor.